

Utopený mesiačik

Vyšlo káča ešte za tmy z ohrady, precupkalo k rieke poza záhrady.

Voda žblnká, voda čľapká. Cap do vody, žltá labka.

Cap do vody labkou druhou. To je kruhov, to je kruhov.

Do kruhov sa rozvlnila vodička a v tých kruhoch...Čo to vidí kačička ?

Mesiačik tam polámaný na dne leží.

Káča z vody vyskočilo, beží, beží...

Stretlo psíka Hlasnokrika pri plote, zabratý bol v dôležitej robote.

Opravoval struny v svojom havkáči, lebo sa mu ich hlas v noci nepáčil.

„Zle je, psíček, Mesiac padol do rieky. Budú teraz tmavé noci naveky.

Utekajme, čo nám sila postačí, nebude ti treba už tvoj havkáčik."

Bežia, bežia ozlomkrky poza sady, postretol ich Kikirikáč, kohút mladý.

„Zle je, zle je, kohútik náš, pobež s nami ! Padol Mesiac do rieky aj s hviezdíčkami."

„Ostrôžky si brúsim, ľal'a, nemám času ! Som pán dvora, musím dbať aj na okrasu."

„Nezdržuj sa s ostrôžkami, zober brúsik, hybaj s nami.

Ach, mesiačik, Mesiac padol do rieky. Teraz budú tmavé noci naveky."

Schmatol brúsik, cupi, cupi v drobnej tráve. Korálky si moriak vešal na krk práve.

„Hej kamarát, mrcha chýry, veľké škody, Mesiac padol do hlbkej čiernej vody.

Nedbaj teraz na parádu, ber kus chleba, daj sa s nami, zaratovať Mesiac treba."

Bežia štyria vyplašený popred vráta. Biela ovca pred vrátami kožuch pláta.

„Ach ovečka, ach, sestrička, skrúcaj nite, utopil sa Mesiac v rieke dnes na svite.

Ako letel, ako padol dolu z neba, roztrhal sa, zošívaj ho bude treba."

Bežia piati cez kružinu v drobnej rose. Teliatko si umýva tam nôžky bosé.

„Me - e – e – e- , kamže sa tak ponáhláte ? Prefarbíteže mi fličky na chrbáte.”

„Dajže pokoj, hybaj s nami, nerob prieky. Mesiac padol do hlbiny na dno rieky.”

Bežia, bežia... Slnko z očí spánok striasa. Pri chlieviku dolapili tučné prasa.

„Zle je, maško, veľmi zle je, cez Mesiac sa voda leje.

Ty máš v sebe iste za troch chlapov sily, s tebou by sme Mesiac veru vylovili.”

Beží s nimi. Jaj, zabudnúť nesmú predsa privolať i rezké žriebä.

„Ratuj, pomôž, dobré žriebä, vytáhovat' Mesiac treba.

Kač – kaç, groch – groch, hudri – hudri, ty si koník veľmi múdry.

Porozmýšľaj, ach, bude to ťažká práca, ale smutne by sa žilo bez Mesiaca.”

Bežia, fučia, nariekajú do večera. Kdekto z dvora na pomoc sa k rieke zberá.

Psík s prasiatkom budú ťahať za povrazy, teliatko sa zboku vzoprie zo tri razy.

Ovečka vraj pozošiva všetky kusy, kohútik zas hrubé švíky pekne zbrúsi.

Vylestia mu jedno líčko, druhé líčko, a potom šup, vyhodia ho na nebičko.

Už je práca rozdelená ako treba, a tu zrazu –

„kukuk” – volá Mesiac z neba.

Všetci hľadia nechápavo. V čom je chyba ? Mesiac v rieke – zrkadle sa zhliadal iba.

Nuž a káča – rapotáča, milé deti, vždy priveľa nakačka a naklebetí.